

D E C I Z I E

cu privire la admiterea recursului declarat de Liubanschi Stanislav.

în cadrul cererii înaintată de către FPC „Bioprotect” SRL cu privire la confirmarea tranzacţiei de împăcare prin mediere şi emiterea titlului de executare silită, prin care cererea a fost admisă,

împotriva încheierii Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 14.07.2026,

Dosarul nr. 2r-262/2026
PIGD nr. 2-26079466-03-2r-06082026

Prima instanță: Judecătoria Orhei (sediul Central) (judecător Eugeniu Ciubotaru)

23 octombrie 2026, mun. Bălți
Textul corespunde originalului

Examinând, fără citarea părţilor, cererea de recurs declarată de Liubanschi Stanislav

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Stanislav Grosu*, Președinte,*
Alina Țihonschi,
Mariana Sajin, *judecători*

A constatat următoarele:

La 23 iunie 2026, SRL „Bioprotect” a depus la Judecătoria Orhei, sediul Central o cerere cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere şi emiterea titlului de executare silită.

În motivarea cererii, SRL „Bioprotect” a invocat că în conformitate cu art. 21 alin. (1), 22, 24, 25, 32 al Legii nr. 137 din 03 iulie 2015 cu privire la mediere, părțile procesului, au inițiat și desfășurat procedura de mediere întru prevenirea unui proces civil. Asigurarea desfășurării procesului de mediere în vederea soluționării litigiului dintre părți a fost efectuată de către

mediatorul Dorian Pînzaru, autorizat prin testatul pentru desfășurarea activității de mediator nr. 892 și a Hotărârii Consiliului de Mediere nr. 892. În rezultatul medierii a fost încheiată Tranzacția nr. 170/BI din 02 martie 2026.

Totodată, a remarcat că potrivit art. 1917-1920 al Codului civil al RM tranzacția este contractul, prin care părțile previn un proces ce poate să înceapă.

A menționat că din momentul semnării tranzacției și până la ziua de astăzi, pârâtul a achitat doar 3000 lei (la 01 aprilie 2026).

Urmare a neexecutării obligațiunilor prevăzute în tranzacție, SRL „Bioprotect" este de părerea că a apărut temei juridic de a efectua măsurile prevăzute de art. 487-490 al CPC.

SRL „Bioprotect" a solicitat confirmarea Tranzacției nr. 170/BI din 02 martie 2026 cu eliberarea titlului de executare silită.

Soluția primei instanțe:

Prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 14.07.2026, Cererea depusă de către Firma de Producție și Comerț „Bioprotect" societate cu răspundere limitată cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere şi emiterea titlului de executare silită, a fost admisă:

✓ S-a confirmat tranzacția nr. 170/BI din 02 martie 2026, încheiată între societatea cu răspundere limitată „Bioprotect", cod fiscal 1003600002284, cu sediul în mun. Chișinău, or. Stăuceni, drum M2, km. 10, nr. 9 și debitorul Stanislav Liubanschi, născut la *****, cod numeric personal *****, domiciliată în *****.

Solicitarea recurentului:

La data de 29.07.2026, avocatul Stanislav Liubanschi a depus cerere de recurs cu privire la casarea încheierii Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 14.07.2026, solicitând emiterea unei decizii prin care cauza va fi remisă spre rejudecare.

Potrivit art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Încheierea contestată a fost pronunțată la 14.07.2026, astfel Colegiul constată că recursul depus la data de 29.07.2026 a fost depus în interiorul termenului prevăzut de lege, or actul judecătoresc menționat a fost expediat în adresa reprezentantului recurentului la data de 15.07.2026, fiind recepționat la 23.07.2026 potrivit avizului de recepție nr. *****(f.d. 77).

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat faptul că la data de 26.08.2025 a semnat contractul de fidejusiune nr. 2608/25-01, prin care a garantat executarea obligațiilor debitorului principal G.T. „Liubanschi Vladislav" față de F.P.C. „Bioprotect" S.R.L.

A relatat că, la data de 18.02.2026, prin hotărârea instanței de judecată, s-a constatat insolvabilitatea debitorului principal G.T. „Liubanschi Vladislav", în cadrul dosarului nr. 21-31/2025. Ulterior deschiderii procedurii de insolvabilitate, la data de 02.03.2026, a fost încheiată Tranzacția de împăcare prin mediere nr. 170/BI.

A indicat că, în acest context, creditorul F.P.C. „Bioprotect" S.R.L. s-a adresat Judecătoriei Orhei cu o cerere privind confirmarea tranzacției și eliberarea titlului executoriu împotriva fidejusorului. Recurentul a susținut că a formulat și expediat o referință prin care a demonstrat efectuarea unor achitări regulate, fapt confirmat inclusiv printr-un act de verificare, și a invocat starea de insolvabilitate a debitorului principal, argumentând că nu existau temeiuri pentru eliberarea titlului executoriu în condițiile respective.

A subliniat că, din motive neimputabile lui, referința a fost înregistrată la materialele dosarului abia la data de 16.07.2026. Prin urmare, a considerat că încheierea Judecătoriei Orhei

din 14.07.2026 a fost emisă în lipsa examinării apărării sale, instanța menționând în mod eronat că actele ar fi fost „nereclamate” și dispunând eliberarea titlului executoriu pentru o sumă din care fuseseră deja efectuate achitări parțiale.

Recurentul a susținut că este persoană fizică și fidejusor în calitate de consumator, fără a deține calitatea de fondator sau administrator al debitorului principal G.T. „Liubanschi Vladislav” și fără a exercita vreo influență semnificativă asupra acestuia. În opinia sa, contractul de fidejusiune intră sub incidența strictă a art. 1662–1666 din Codul civil.

În acest sens, a invocat încălcarea de către creditorul F.P.C. „Bioprotect” S.R.L. a prevederilor art. 1663 alin. (1), (2) și (4) din Codul Civil, susținând că acesta nu i-ar fi explicat riscurile concrete ale asumării obligației de fidejusiune și nu s-ar fi asigurat că a beneficiat de consultații independente, deși situația financiară a debitorului principal era vădit precară, acesta ajungând, la scurt timp, în stare de insolvabilitate. Totodată, a apreciat că sumele pretinse sunt exorbitante, fiind incluse și penalități considerabile.

A mai invocat prevederile art. 1662 alin. (4) din Codul civil, susținând că încălcările respective atrag nulitatea absolută a oricărei clauze care îl prejudiciază în calitate de garant. În opinia sa, instanța de fond avea obligația procedurală de a verifica legalitatea actului juridic de bază și de a constata din oficiu nulitatea absolută a fidejusiunii. Prin urmare, a considerat că o tranzacție de mediere întemeiată pe un act lovit de nulitate absolută contravine normelor imperative și nu putea fi confirmată, în sensul art. 489 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură civilă. A reiterat că nulitatea absolută poate fi constatată din oficiu de către instanța de judecată.

De asemenea, recurentul a subliniat că creditorul cunoștea faptul că fidejusorul este fratele debitorului principal și că, în aceste circumstanțe, trebuia să se asigure că acesta a beneficiat de consultații independente. A menționat că nu a primit bunuri sau alte beneficii în schimbul asumării garanției, însă riscă să fie obligat la plata unei datorii de peste un milion de lei, care include și penalități.

Recurentul a susținut că i-au fost încălcate dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, întrucât instanța de fond a soluționat cauza la data de 14.07.2026, fără a examina referința expediată de acesta, care a fost înregistrată la dosar abia la 16.07.2026. În acest context, a făcut trimitere la jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia dreptul la un proces echitabil presupune obligația instanței de a examina efectiv și motivat mijloacele, argumentele și probele prezentate de părți. A apreciat că instanța de fond l-a privat de posibilitatea de a-și prezenta apărarea, emițând o încheiere viciată, întemeiată exclusiv pe susținerile creditorului.

Totodată, a reiterat că referința și actele de verificare confirmă efectuarea unor plăți regulate în contul sumelor pretinse de creditor. În opinia sa, confirmarea tranzacției și eliberarea unui titlu executoriu pentru o sumă eronată, fără a se ține cont de achitările deja efectuate, sunt nelegale. A susținut că nu existau premisele factuale și juridice necesare pentru eliberarea titlului executoriu, atât timp cât creanța era contestată, obligația fusese stinsă parțial, iar cuantumul datoriei era incert.

În continuare, recurentul a invocat nelegalitatea confirmării de către instanța de drept comun a tranzacției încheiate la data de 02.03.2026, referitoare la o datorie a unui debitor care intrase deja în procedura de insolvabilitate la data de 18.02.2026. A calificat această modalitate de recuperare a creanței drept o eludare a legii, susținând că creditorul urmărea obținerea unui titlu executoriu separat împotriva fidejusorului, în afara mecanismelor specifice procedurii de insolvabilitate.

Recurentul a mai susținut că F.P.C. „Bioprotect” S.R.L. a acționat cu rea-credință, întrucât cunoștea starea de insolvabilitate a debitorului principal și faptul că înaintase o cerere de

admitere a creanțelor în cadrul procedurii respective. Cu toate acestea, creditorul ar fi inițiat o procedură de mediere extrajudiciară în scopul obținerii rapide a unui titlu executoriu împotriva fidejusorului, evitând mecanismele legale ale insolvabilității. În opinia sa, această conduită prejudiciază atât interesele garantului, cât și principiul egalității creditorilor (par condicio creditorum), prin crearea unui circuit paralel de recuperare a creanțelor, susceptibil să afecteze interesele celorlalți creditori și ale societății în ansamblu.

În susținerea acestui argument, recurentul a făcut trimitere la Legea insolvabilității nr. 149/2012, invocând competența exclusivă a instanței de insolvabilitate în examinarea litigiilor ce țin de masa debitoare. Astfel, a indicat că, potrivit art. 5 alin. (2) din legea menționată, instanța de insolvabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare, iar în cazul invocării unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, cauza urmează să fie examinată într-un proces separat.

De asemenea, recurentul a invocat prevederile art. 75 alin. (1) lit. d) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, potrivit cărora, din momentul intentării procedurii de insolvabilitate, sechestrarea patrimoniului debitorului și alte măsuri de asigurare sau de limitare aplicate de alte instanțe de judecată ori de organele abilitate se anulează de drept, asemenea măsuri putând fi aplicate în exclusivitate de instanța care a intentat procedura de insolvabilitate.

Totodată, a făcut referire la art. 81 alin. (2) din aceeași lege, care interzice creditorilor chirografari executarea silită individuală a masei debitoare pe întreaga durată a procesului de insolvabilitate, precum și la art. 79 alin. (4), potrivit căruia cauzele privind bunurile din masa debitoare, în care debitorul are calitatea de pârât, iar reclamantul este un creditor chirografar, pendinte la data intentării procedurii de insolvabilitate, se suspendă.

În concluzie, recurentul a susținut că încheierea contestată a fost emisă cu încălcarea dreptului său la apărare, fără examinarea argumentelor și probelor prezentate, fără verificarea legalității fidejusiunii și fără luarea în considerare a achitărilor parțiale efectuate. Totodată, a considerat că validarea tranzacției și eliberarea titlului executoriu în circumstanțele descrise contravin normelor privind fidejusiunea și principiilor care guvernează procedura de insolvabilitate.

Aprecierea instanţei de recurs:

Potrivit prevederilor art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Studiind temeiurile recursului, examinând înscrisurile, Colegiul civil consideră că recursul urmează a fi admis cu casarea încheierii contestate din următoarele motive.

Conform art. 427 alin.(1) lit. „b” Cod de procedură civilă, instanţa de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.

Potrivit materialelor cauzei, la 23 iunie 2026, SRL „Bioprotect” a depus la Judecătoria Orhei, sediul Central o cerere cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere și emiterea titlului de executare silită, solicitând confirmarea Tranzacției nr. 170/BI din 02 martie 2026 cu eliberarea titlului de executare silită.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 14.07.2026, Cererea depusă de către Firma de Producție și Comerț „Bioprotect” societate cu răspundere limitată cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere şi emiterea titlului de executare silită, a fost admisă. S-a confirmat tranzacția nr. 170/BI din 02 martie 2026, încheiată între societatea cu răspundere limitată „Bioprotect”, cod fiscal 1003600002284, cu sediul în mun. Chișinău, or.

Stăuceni, drum M2, km. 10, nr. 9 și debitorul Stanislav Liubanschi, născut la *****, cod numeric personal *****, domiciliată în *****.

Conform art. 487 alin. (1) Codul de procedură civilă, cererea de confirmare a tranzacţiei, prin care părţile previn un proces civil, şi de eliberare a titlului de executare silită se depune în scris de către partea procesului de mediere sau reprezentantul legal al acesteia la instanţa judecătorească de la domiciliul sau de la sediul pârâtului.

Potrivit prevederilor art. 488 Codul de procedură civilă, în cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită se indică: a) instanţa căreia îi este adresată cererea; b) numele şi prenumele mediatorului care a mediat litigiul; c) numele şi prenumele sau denumirea părţilor procesului de mediere, domiciliul sau sediul acestora, numerele de telefon/fax, adresa electronică şi alte date de contact; d) data încheierii tranzacţiei; e) solicitarea părţii interesate de a se confirma tranzacţia şi de a i se elibera titlul de executare silită a tranzacţiei; f) după caz, datele de contact ale reprezentantului legal al reclamantului. Totodată, conform alin. (2) și (3), la cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită se anexează: a) tranzacţia în original; b) convenţia de mediere, dacă o astfel de convenţie a fost încheiată; c) copia de pe procesul-verbal privind încetarea procesului de mediere; d) după caz, actele ce atestă executarea parţială a tranzacţiei. Dacă cererea a fost depusă cu încălcarea prevederilor prezentului articol, acesteia nu i se dă curs, în conformitate cu art.171.

În conformitate cu prevederile art. 489 Codul de procedură civilă, cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil se examinează în regim de urgenţă, în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii, fără citarea părţilor. Instanţa trimite părţii care se opune executării benevole a tranzacţiei copiile de pe cererea de confirmare a tranzacţiei şi de pe materialele anexate, stabilind un termen pentru prezentarea referinţei. Dacă instanţa consideră necesar, aceasta convoacă părţile interesate pentru audieri, înștiințându-le despre data, ora şi locul şedinţei, fără întocmirea procesului-verbal. Judecătorul refuză confirmarea tranzacţiei dacă aceasta: a) contravine legii ori încalcă drepturile, libertăţile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societăţii sau ale statului; b) a fost încheiată cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la mediere.

Potrivit prevederilor art. 490 alin. (3) Codul de procedură civilă, dacă se refuză confirmarea tranzacţiei, instanţa judecătorească pronunţă o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs.

În temeiul art. 1917 Codul civil, tranzacţia este contractul prin care părţile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultăţile ce apar în procesul executării unei hotărâri judecătoreşti. Pentru încheierea tranzacţiei se cere capacitatea necesară de a dispune de obiectul tranzacţiei. Tranzacţia poate stipula o penalitate pentru cel care omite să o execute.

În conformitate cu art.1919 alin. (2)-(3) Codul civil, tranzacţia este extrajudiciară dacă prin ea părţile au prevenit un proces ce putea să înceapă sau, deşi tranzacţionează asupra unui proces în desfăşurare, nu o prezintă instanţei de judecată sau arbitrale competente pentru confirmare. După confirmare în modul corespunzător, tranzacţia extrajudiciară devine tranzacţie judiciară. Contractul de tranzacţie extrajudiciară se încheie în scris.

Potrivit dispoziţiilor art.1920 alin.(1)-(3) Codul civil, tranzacţia are între părţi autoritatea lucrului judecat. Tranzacţia extrajudiciară nu este susceptibilă de executare silită decât după: a) admiterea acţiunii de executare silită a obligaţiei rezultate din tranzacţie de către instanţa competentă, la cererea părţii la tranzacţie; b) confirmarea ei de către instanţa competentă, conform capitolului XLV din Codul de procedură civilă, la cererea părţii la procesul de mediere;

c) învestirea ei cu formulă executorie de către notar. Notarul va învesti tranzacţia cu formulă executorie, la cererea tuturor părţilor la tranzacţia încheiată, în cadrul procesului de mediere sau în afara procesului de mediere. Partea la tranzacţia extrajudiciară poate invoca tranzacţia extrajudiciară pe cale de excepţie fără a cere confirmarea ei.

În conformitate cu prevederile art. 32 al Legii nr. 137 din 03.07.2015 cu privire la mediere, tranzacţia este acordul încheiat de părţi şi contrasemnat de mediator, ca urmare a procesului de mediere, prin care părţile consimt asupra soluţionării amiabile a unui litigiu. Tranzacţia trebuie să corespundă condiţiilor de valabilitate prevăzute de prezenta lege, Codul civil şi de alte acte legislative. Nu se admite includerea în tranzacţie a clauzelor care: a) se referă la drepturi şi obligaţii de care părţile nu pot dispune liber prin tranzacţie; b) încalcă normele imperative ale legii, ordinea publică şi bunele moravuri; c) sunt în mod evident inechitabile; d) prejudiciază interesul superior al copilului; e) încalcă drepturile unor terţe persoane neantrenate în procesul medierii.

Art. 33 al Legii nr. 137 din 03.07.2015 cu privire la mediere, stipulează că, tranzacția este obligatorie pentru părți și se execută benevol în termen de 20 de zile, dacă părțile nu au stabilit altfel. Dacă tranzacția încheiată în cadrul unui proces de mediere, care a avut loc în afara procesului civil, nu este executată benevol, pentru a fi executată silit, aceasta poate fi, după caz: a) confirmată de către instanța de judecată în condiţiile Codului de procedură civilă; sau b) învestită cu formulă executorie de către notar, în condițiile stabilite de lege, dacă a fost încheiată între persoane juridice. În cazul în care litigiul a fost soluţionat prin mediere în cadrul procesului judiciar, dar tranzacția nu a fost executată benevol, pentru a fi pasibilă de executare silită, la solicitarea părții interesate, tranzacția este confirmată de către instanța de judecată în condiţiile Codului de procedură civilă. În cazul în care litigiul a fost soluţionat prin mediere în cadrul procesului arbitral, dar tranzacția nu a fost executată benevol, pentru a fi pasibilă de executare silită, la solicitarea părții interesate, tranzacţia se aprobă prin hotărâre arbitrală în condiţiile legii.

Colegiul civil reține că, prin încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 24 iunie 2026, cererea înaintată de F.P.C. „Bioprotect” S.R.L. privind confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere și eliberarea titlului de executare silită a fost acceptată spre examinare, fiindu-i acordat debitorului Liubanschi Stanislav termen până la 14 iulie 2026 inclusiv pentru prezentarea referinței.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 14 iulie 2026, Liubanschi Stanislav a prezentat referința prin care și-a expus obiecțiile față de cererea creditorului, însă aceasta nu a fost luată în considerare la soluționarea cererii și la emiterea încheierii contestate.

Sub acest aspect, Colegiul civil apreciază că examinarea cererii privind confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere și eliberarea titlului de executare silită presupunea verificarea efectivă a argumentelor și obiecțiilor formulate de debitor, în special a celor referitoare la cuantumul creanței, executarea parțială a obligațiilor și valabilitatea tranzacției prezentate spre confirmare. Or, deși debitorului i-a fost acordată posibilitatea de a prezenta referință, împrejurarea că aceasta a fost depusă la termen impunea examinarea conținutului său și aprecierea relevanței argumentelor invocate pentru soluționarea cererii.

În aceste condiții, neexaminarea obiecțiilor formulate de debitor nu permite concluzia că cererea creditorului a fost soluționată în urma unei verificări complete a circumstanțelor relevante ale cauzei.

Totodată, Colegiul civil constată că, potrivit materialelor dosarului, prin hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 18 februarie 2026, G.Ț. „Liubanschi Vladislav” a fost

declarată în stare de insolvabilitate, respectiv anterior depunerii, la 23 iunie 2026, a cererii privind confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere și eliberarea titlului de executare silită.

Mai mult, din materialele cauzei rezultă că, la 15 aprilie 2026, creanțele creditorului F.P.C. „Bioprotect" S.R.L., rezultate din contractele nr. 1902/24 din 19 februarie 2024 și nr. 1402/24 din 14 februarie 2024, au fost validate de judecător și incluse în tabelul definitiv al creanțelor, în cuantum de 439 139,89 lei, cu rangul V, și, respectiv, de 475 234,73 lei, cu rangul VI.

În acest context, Colegiul civil consideră că împrejurările menționate impuneau verificarea raportului dintre creanțele validate în cadrul procedurii de insolvabilitate și obligațiile care formează obiectul tranzacției prezentate spre confirmare, inclusiv sub aspectul componenței și cuantumului sumelor pretinse de creditor. Totodată, era necesară clarificarea efectelor pe care deschiderea procedurii de insolvabilitate și validarea creanțelor le pot produce asupra examinării cererii deduse judecății, prin raportare la dispozițiile legale incidente. Aceste verificări sunt relevante pentru a stabili dacă tranzacția supusă confirmării respectă cerințele legale și dacă eliberarea titlului de executare silită este justificată în circumstanțele concrete ale cauzei.

În egală măsură, Colegiul civil reține că atât în fața instanței de fond, cât și prin referința prezentată, a fost invocat și anexat un act de verificare a decontărilor reciproce dintre F.P.C. „Bioprotect" S.R.L. și G.Ț. „Liubanschi Stanislav", din care se pretinde efectuarea unor achitări în cuantum total de 135 000,00 lei, la datele de 23 iunie 2025, 23 iulie 2025 și 12 august 2025, în vederea stingerii datoriilor aferente contractului nr. 140/24-10 din 14 februarie 2024. Recurentul a susținut că aceste plăți nu au fost luate în considerare la determinarea obligațiilor reflectate în tranzacția de împăcare și a invocat, în acest sens, inclusiv nulitatea acesteia.

Prin urmare, Colegiul civil apreciază că actul de verificare a decontărilor reciproce constituie un mijloc de probă relevant, care trebuia examinat prin prisma obiecțiilor formulate de recurent și coroborat cu celelalte materiale ale cauzei.

Instanța de fond urma să stabilească dacă achitările respective au fost reflectate în calculul creanței care formează obiectul tranzacției, dacă acestea au determinat stingerea parțială a obligațiilor și dacă suma pentru care s-a solicitat eliberarea titlului de executare silită corespunde obligațiilor efectiv restante.

Subsecvent, Colegiul civil subliniază că, potrivit art. 489 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța urmează să verifice dacă tranzacția prezentată spre confirmare corespunde cerințelor legale, iar confirmarea acesteia nu poate avea loc în cazul în care tranzacția contravine legii ori încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanelor. În aceeași ordine de idei, prevederile art. 32 din Legea nr. 137 din 3 iulie 2015 cu privire la mediere impun respectarea condițiilor de valabilitate prevăzute de lege, nefiind admisibilă includerea în tranzacție a unor clauze care încalcă normele imperative, ordinea publică sau bunele moravuri.

În consecință, în condițiile în care recurentul a invocat nulitatea tranzacției, existența unor achitări anterioare și neconcordanțe privind cuantumul obligației, instanța de fond urma să examineze aceste susțineri în raport cu înscrisurile administrate și cu normele legale aplicabile, fără a anticipa soluția asupra temeiniciei lor.

Or, confirmarea tranzacției și eliberarea titlului de executare silită presupun stabilirea prealabilă a împrejurărilor relevante pentru aprecierea legalității tranzacției și a caracterului determinat al obligației a cărei executare se solicită.

În această ordine de idei, Colegiul civil consideră că totalitatea circumstanțelor expuse denotă necesitatea unei examinări complete și efective a cererii formulate de F.P.C. „Bioprotect" S.R.L., cu verificarea argumentelor prezentate de Liubanschi Stanislav, a actului de verificare a decontărilor reciproce, a creanțelor validate în cadrul procedurii de insolvabilitate și a efectelor

juridice ale acestei proceduri asupra obligațiilor care formează obiectul tranzacției. Aceste aspecte sunt interdependente și pot influența în mod direct soluția asupra cererii de confirmare a tranzacției și de eliberare a titlului de executare silită.

Prin urmare, Colegiul civil ajunge la concluzia că instanța de fond a soluționat cererea fără a examina toate circumstanțele relevante și fără a da o apreciere efectivă obiecțiilor formulate de recurent, ceea ce nu permite menținerea încheierii contestate. În vederea asigurării unei examinări complete a cauzei și a aplicării corecte a normelor de drept material și procedural, se impune casarea încheierii Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 14 iulie 2026 și restituirea problemei soluționate prin aceasta spre rejudecare, în temeiul art. 427 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

La rejudecarea cauzei, instanța urmează să examineze referința prezentată de Liubanschi Stanislav, să verifice achitările invocate și reflectarea acestora în cuantumul creanței, să stabilească raportul dintre obligațiile care formează obiectul tranzacției și creanțele validate în cadrul procedurii de insolvabilitate, precum și să aprecieze argumentele referitoare la nulitatea tranzacției și la respectarea cerințelor legale pentru confirmarea acesteia.

În urma verificărilor respective, instanța va adopta o soluție motivată asupra cererii, cu aprecierea tuturor circumstanțelor relevante și a probelor administrate, fără ca prezenta concluzie a instanței de recurs să anticipeze soluția ce urmează a fi pronunțată asupra fondului cererii.

În temeiul art.427 alin.(1) lit. „b”, 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,-

D E C I D E:

Recursul declarat de Liubanschi Stanislav se admite.

Încheierea Judecătoriei Orhei (sediul Central) din 14.07.2026, în cadrul cererii depusă de FPC „Bioprotect” SRL cu privire la confirmarea tranzacţiei de împăcare prin mediere şi emiterea titlului de executare silită se casează integral cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului
Judecător Stanislav Grosu

Judecătorii Alina Țihonschi Mariana Sajin